

[Indenrigsministeren]

har gjort i samarbejde med præsidiet ved udformningen af lovforslaget.

Jeg skal fortsat bestræbe mig for at give den hjælp, der behøves i forbindelse med udvalgsarbejdet om de ting, som vi fra Indenrigsministeriets side i særlig grad kan bidrage med, og det vil vel først og fremmest sige de tekniske og juridiske udformninger.

Jeg skal i anledning af fru Lilli Gyldenkil- des spørgsmål om ikrafttrædelsen i 1987 kun sige, at hun kan se af den sidste paragraf i forslaget, at vi her har at gøre med en overgangsregel. Vi må så i løbet af det første år søge at finde – det har i hvert fald været bestræbelsen, skal jeg nøjes med at sige – en regel, der på samme tid gør det muligt allerede i 1987 at være med i støtten og giver tid til, at alle de berørte parter – og det er jo, når vi tager de kommunale lister med, et par tusinde, vi taler om – kan være rimeligt informerede og kommunalbestyrelser og amtsråd tilsvarende have grundlaget for administrationen af deres del af opgaven. Det er den balance, vi må finde. Den endelige udformning må efter min mening også afhænge lidt af det tidspunkt, et sådant lovforslag bliver vedtaget på. Der er nu engang her tale om en afbalancering af synspunkter, sådan som jeg har refereret det.

Jeg skal endelig gøre opmærksom på den tekniske enkelthed, som er indeholdt i lovforslaget: at støtte gives efter ansøgning. Jeg siger det af hensyn til både hr. Albrechtsen og fru Pia Kjærsgaard, som var bekymrede ved princippet. Det er klart, at ingen behøver at tage imod denne støtte, så hvis man afgørende er imod den, vil man altså være i den situation, at man kan undlade at søge.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Indenrigsministeren tager fejl. Jeg er ikke bekymret. Jeg synes faktisk, dette er et uanstændigt lovforslag, og det synes jeg også klart fremgik af min ordførertale.

Jeg havde forventet denne malplacerede bemærkning om, at man jo bare kan lade være med at tage imod. Jamen det er nu altså sådan, at når vi vedtager love herinde, så retter man sig efter dem. Jeg er faktisk også imod offentlige tilskud til f.eks. transportmidlerne og til Danmarks Radio, men jeg skruer da en gang imellem op for radioen,

hvis der ellers er noget, der er værd at høre, eller jeg kigger på fjernsynet, og jeg tager også bussen indimellem.

Og for at det skal ligge helt klart, er jeg også meget imod, at man betaler indkomstskat, men den betaler jeg trods alt også.

Hr. Svend Jakobsen koncentrerede sig vældig meget om hr. Albrechtsen fra VS og sprang klart Fremskridtspartiet over, og det kan jeg på en måde godt forstå. Alligevel synes jeg ikke, det var helt rimeligt, for det, hr. Svend Jakobsen sluttede af med, var dels en tilkendegivelse, dels en ikketilkendegivelse om den offentlighed, der skal være om disse regnskaber. Jeg er 100 pct. enig, og jeg skal kun beklage, at Det Radikale Venstre ikke har taget ordet her i dag, så vi kunne få at vide, hvad det egentlig mener om offentlighed med hensyn til det lovforslag, vi diskuterer nu. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man holder sig til, at det skal være et selvstændigt lovforslag. Det var da helt naturligt, at det kom ind i lovforslag nr. L 80 som et ændringsforslag, simpelt hen om offentlighed med hensyn til, hvad disse penge skal gå til. Hvem kan dog med god grund have noget som helst imod det?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil allerførst takke ordføreren for forslagsstillerne, fordi jeg fik svar på nogle af de spørgsmål, jeg rejste.

Jeg vil nu fastholde, at det udgør et problem for det repræsentative demokrati, hvis partierne i mindre og mindre udstrækning er i stand til at klare sig via det engagement, de selv er i stand til at fremme ude omkring, og i stigende grad skal leve på kunstigt åndedræt fra staten og store organisationer og private virksomheder, som går ind og støtter dem. Det mener jeg er et fundamentalt problem for det repræsentative demokrati – kan blive det på længere sigt i hvert fald. Det er altså det, som mange VSere har givet udtryk for bekymring over.

Men vi har så ikke desto mindre sagt, at vi godt vil stille ændringsforslag, og jeg forstår ikke – det er det eneste punkt i dag, hvor jeg egentlig er enig med fru Pia Kjærsgaard – at man ikke, nu da man har en samlet drøftelse af partiernes økonomiske forhold, kan stille som betingelse, at der skal være offentlighed